HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לפי שאלת. יוחנן כהן גדול שגזר על הדמעי בסוטה בפרק עגלה ערופה (דף מח.): **המולידי מחכירו עליו הרלייה.** מכי לפרסיה ואפקעיה משום טבל אין בו כלום קסבר גזל לוייס וענייס חוץ מתרומת מעשר שבתוך מעשר לשון חותם יתן לכהן שיש חיסור ועון מיתה בהלכתא וללוי ועני יאמר הביאו רמיה שלא עשר עשר עם הארץ שלקחתי ממנו: **נפרעו ונפקו.** שהרי יש בו חיסור לא תוכל לאכול בשעריך [1] יפריטו כדי לתקן טבלו הוחל ולא פסדי ניה מידי דהא אינהו נפשייהו הדר קא אכלי ליה דירושלים: **חוזטין לחוזן.** (מן) האתמונין כל י"ג חודש משנה לשנה הממונים מתחדשין ומכניסין למנות עליות לגזות ממון כשהן מתחדשין: **לא אטרחוהו.** ומכאן לומר שרוב עמי הארץ מעשרין הן: **פורסי.** פקידי המלך: שמואל

[ו]לפי [א]ששלח בכל גבולי ישראל וראה שאין מפרישין אלא תרומה גדולה בלבד מעשר ראשון ומעשר עני נמי לא המוציא מחבירו עליו הראיה אלא מעשר שני נפרשו ונסקו וניכלוהו בירושלם אמר עולא מתוך שפרהדרין הללו חובטין אותן כל י"ב חדש ואומרים להן מכרו בזול מכרו בזול לא אטרחונהו רבנן מאי פרהדרין פורסי אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מאי דכתיב [1]יראת ה' תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה יראת ה' תוסיף ימים זה מקדש ראשון שעמד ארבע מאות ועשר שנים ולא שמשו בו **אלא** [א] י"ח כהנים גדולים ושנות רשעים תקצרנה זה מקדש שני שעמד ד' מאות ועשרים שנה ושמשו בו יותר משלש מאות כהנים צא מהם מ' שנה ששמש שמעון הצדיק [2]ושמונים ששמש יוחנן כהן גדול עשר ששמש ישמעאל בן פאבי ואמרי לה י"א ששמש ר' אלעזר בן חרסום מכאן ואילך צא וחשוב כל אחד ואחד לא הוציא שנתו [ו] [2]א"ר יוחנן בן תורתא [2]מפני מה חרבה שילה מפני שהיו בה שני דברים גלוי עריות ובזיון קדשים גלוי עריות דכתיב [2]ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים הצובאות פתח אהל מועד ואע"ג [ז]דאמר ר' שמואל בר נחמני א"ר יוחנן כל האומר בני עלי אינו אלא טועה משהו

וגירסת דמעי פ"ה פריך וחלה חייבת בדמעי בתמיה והתנן (פ"ו) חלת עם הארץ והמדמע פטור מן הדמעי והוה מני למנויי התם בחלה שהפריסה עם הארץ גופיה שתיקן לו גבל חבר בטהרה וכדמפרש עלה התם משום לתימת קדשים עליו ואימו נותן לכהן דבר שאינו מתוקן והא דתכלת מיירי בהפריסה חבר אלא ר' [ו]יוסי היא דאמר בפ"ק דחולין (דף ל.) דחולין שנשחטו בעזרה אע"פ שנפסלו בלינה ובטומאה אין חייבין עליהן משום קדשים ואפילו לר' יוסי דאמר התם דחייבין עליהן משום קדשים היינו דוקא בשנשחטו לשם חולין אבל בשנשחטו לשם קדשים אפילו ר' יוסי מודה דחייבין עליהן משום קדשים דהא אמרינן בפ"ק דזבחים (דף ט.) גבי שלמים שנשחטו שלא לשמן דאין חייבין עליהן משום פיגול ומשום נותר אלא משום קדשים ואפילו לר' יוסי ומיהו הא דאמרינן התם בפ"ק דחולין (דף ט.) גבי שלמים שנשחטו שלא לשמן דאין חייבין עליהן משום פיגול ומשום נותר אלא משום קדשים ואפילו לר' יוסי היינו דוקא בשנשחטו לשם חולין אבל בשנשחטו לשם שלמים אפילו לר' יוסי חייבין עליהן משום פיגול ומשום נותר ומיהו הא דאמרינן התם בפ"ק דחולין (דף ט.) גבי שלמים שנשחטו שלא לשמן דאין חייבין עליהן משום פיגול ומשום נותר אלא משום קדשים ואפילו לר' יוסי היינו דוקא בשנשחטו לשם חולין אבל בשנשחטו לשם שלמים אפילו לר' יוסי חייבין עליהן משום קדשים דהא אמרינן בפ"ק דזבחים (דף ט.) גבי שלמים שנשחטו שלא לשמן דאין חייבין עליהן משום פיגול ומשום נותר אלא משום קדשים ואפילו לר' יוסי